

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžk/21/2017
Identifikačné číslo spisu: 1015200002
Dátum vydania rozhodnutia: 18.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015200002.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Ing. W. S., nar. X. P. XXXX., bytom G., právne zastúpený: Dr. Miroslav Králik, advokát so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: PPZ-KP-AO-462-006/2014 zo dňa 12. novembra 2014, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/1/2015-92 zo dňa 22. novembra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Disciplinárnym rozkazom riaditeľa odboru počítačovej kriminality úradu kriminálnej polície Prezídia Policajného zboru v Bratislave č. 1 zo dňa 10.09.2014 (ďalej len „prvoinštančné rozhodnutie“) bolo sťažovateľovi uložené podľa § 53 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon o štátnej službe“) disciplinárne opatrenie zníženie služobného platu o 10% na dobu dvoch mesiacov za porušenie:

1. § 48 ods. 3 písm. c/ zákona o štátnej službe,

2. čl. 3 písm. b) bod 1 rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 45 číslo 69/2005 o organizačných opatreniach pre vstup, pohyb a výstup osôb v objekte Ministerstva vnútra Slovenskej republiky na Račianskej ulici v znení rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 45 číslo 82/2005 o organizačných opatreniach pre vstup, pohyb a výstup osôb v objekte Ministerstva Slovenskej republiky na Račianskej ulici (ďalej len „rozkaz prezidenta PZ“),

3. čl. 15 ods. 1, ods. 8 nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 68/2010 o používaní služobných cestných vozidiel (ďalej len „nariadenie MV SR“).

2. Z odôvodnenia prvoinštančného rozhodnutia vyplýva, že dňa 08.09.2014 bola sťažovateľovi uložená úloha zabezpečiť údržbu služobného cestného vozidla Škoda Superb 1,9 TDi TEČ A. (ďalej len „služobné vozidlo Škoda“), takto pripravené služobné cestné vozidlo mal sťažovateľ podľa pokynu nadriadeného pristaviť pre potreby riaditeľa úradu kriminálnej polície Prezídia Policajného zboru na čas 13.30 hod. Sťažovateľ služobné cestné vozidlo pre potreby riaditeľa úradu pristavil až o 14.15 hod., čím porušil ust. § 48 ods. 3 písm. c/ zákona o štátnej službe. Sťažovateľ dňa 08.09.2014 vykonal jazdu služobným cestným vozidlom Hyundai i30 SW 1,6 CRDi TEČ A. (ďalej len „služobné vozidlo Hyundai“) po pracovnej dobe a o tejto skutočnosti nadriadeného neinformoval. Jazdu ukončil v čase o 18.30 hod. Pri podpise knihy jász na deň 08.09.2014 sťažovateľ nadriadenému uviedol, že počas pracovného času pôjde zabezpečiť občerstvenie na prednášky partnerov z Írskeho inštitútu, ktoré sa majú konať dňa 09.09.2014, a že ide na Sekciu hnutel'ného a nehnuteľného majetku, odbor dopravy na ulici K. účtovať spotrebu PHM a vybaviť novú tankovaciu kartu na služobné cestné vozidlo, ktoré má pridelené do trvalej starostlivosti. Na otázku nadriadeného „kde bol služobným cestným vozidlom po pracovnej dobe predchádzajúci deň“ sťažovateľ odpovedal, že zabezpečoval občerstvenie na prednášky na druhý deň spolu so zamestnancom mimovládnej organizácie eSlovensko, ktorý je partnerom v projekte zabezpečovaných odborom počítačovej kriminality úradu kriminálnej polície. O skutočnostiach a jazde, ktorú sťažovateľ vykonal po pracovnej dobe nadriadeného neinformoval, čím porušil ust. čl. 15 ods. 8 nariadenia MV SR. Jazdu na deň 08.08.2014 mal sťažovateľ riadne schválenú bezprostredným nadriadeným iba na čas služby 7.30 - 15.00 hod. Tým, že počas jazdy prepravoval v služobnom cestnom vozidle osobu, ktorá nie je zamestnancom ministerstva, alebo osobu, ktorej preprava súvisí s plnením úloh porušil ust. čl. 15 nariadenia MV SR. Ďalej sťažovateľ porušil ust. čl. 3 písm. b/ bod 1 rozkazu prezidenta PZ tým, že sa zdržiaval na pracovisku po 17.30 hod. bez predchádzajúceho súhlasu nadriadeného.

3. Sťažovateľ podal proti prvoinštančnému rozhodnutiu odvolanie. Dňa 12.11.2014 vydal riaditeľ úradu kriminálnej polície Prezídia Policajného zboru rozhodnutie č.p.: PPZ-KP-AO-462-006/2014 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“), ktorým zmenil prvoinštančné rozhodnutie tak, že neuznal sťažovateľa za vinného z porušenia ust. § 48 ods. 3 písm. c/ zákona o štátnej službe, pretože nebolo zo strany prvoinštančného orgánu preukázané, že došlo k zavinenému konaniu sťažovateľa, keď služobné vozidlo Škoda nepripravil pre potreby riaditeľa úradu kriminálnej polície Prezídia PZ na čas 13,30 hod., ale až o 14,15 hod.; nezistil disciplinárne previnenie zo strany sťažovateľa, spočívajúce v porušení ust. čl. 3 písm. d/ bod 1 rozkazu č. 45 tým, že dňa 08.09.2014 vstúpil po 17,30 hod. do objektu Ministerstva vnútra SR na Račianskej ulici č. 45 v Bratislave, pretože nebolo preukázané, že sa v danom objekte zdržiaval viac ako krátkodobu a že jeho vstup nesúvisel s plnením služobných úloh; sťažovateľ neporušil ani ust. čl. 15 ods. 1 nariadenia ministra vnútra tým, že dňa 08.09.2014 prevážal v služobnom vozidle Hyundai inú osobu než zamestnanca Ministerstva vnútra SR, pretože táto osoba bola vo vozidle prevážaná v súvislosti s plnením služobných úloh. Žalovaný uznal sťažovateľa vinným z porušenia § 15 ods. 8 nariadenia ministerstva vnútra, ako aj základnej povinnosti policajta uvedenej v § 48 ods. 3 písm. a/ zákona o štátnej službe tým, že dňa 08.09.2014 jazdil v čase medzi 14,15 hod. a 18,30 hod. so služobným vozidlom Hyundai, hoci mu táto jazda nebola schválená ani nariadená príslušnou oprávnenou osobou, čím sa dopustil konania, ktoré zakladá jeho disciplinárnu zodpovednosť. Žalovaný preto zmenil rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy tak, že uložil sťažovateľovi disciplinárne opatrenie o znížení služobného platu o 5 % na dobu dvoch mesiacov.

II.

Konanie na krajskom súde

4. Sťažovateľ podal proti preskúmanému rozhodnutiu v zákonnej lehote správnu žalobu. Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci dospel k záveru, že žalobe nebolo možné vyhovieť z nasledujúcich dôvodov:

- základnou povinnosťou policajta je dôsledné plnenie si svojich povinností ustanovených nielen zákonmi a všeobecne záväznými právnymi predpismi, ale aj služobnou prisahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.
- sťažovateľ porušil čl. 15 ods. 1, 8 nariadenia MV SR a § 48 ods. 3 písm. a zákona o štátnej službe tým, že v čase medzi 14,15 a 18,30 hod. jazdil so služobným motorovým vozidlom Hyundai i30 napriek tomu, že mu jazda nebola schválená a nariadená príslušnou oprávnenou osobou. Túto skutočnosť sťažovateľ nepopiera a taktiež vyplýva z administratívneho spisu.
- preskúmané rozhodnutie žalovaného nevybočilo z medzí a hľadísk stanovených zákonom a bolo riadne odôvodnené.
- žalovaný zistil skutočný stav veci a zo skutkových okolností vyvodil správny právny záver.

III.

Obsah kasačnej sťažnosti/stanoviská

A)

5. Proti rozsudku krajského súdu sťažovateľ v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť z dôvodu uvedeného v § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., t. j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

6. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch v súlade s § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. najmä uviedol, že:

- žalovaný v disciplinárnom konaní rozhodol na základe nesprávne zisteného skutkového stavu, resp. v rozpore so zisteným skutkovým stavom, keď posúdil "ukončenie jazdy" ako zánik oprávnenia sťažovateľa na použitie vozidla v súvislosti s uloženou úlohou.
- oprávnenie sťažovateľa použiť v rozhodnom čase služobné vozidlo Hyundai nezanklo, keďže zadaná úloha trvala a vzhľadom na okolnosti ešte nemohla byť splnená, a teda bolo potrebné jej splnenie zabezpečiť iba v daný deň. Oprávnenie použiť vozidlo by sťažovateľovi zaniklo, ak by nadriadený zadanú úlohu sťažovateľovi zrušil, alebo by bola úloha splnená a sťažovateľ by vozidlo použil po jej splnení.
- "Ukončenie jazdy" nie je upravené nariadením MVSR, z povahy veci preto môže byť jazda považovaná za ukončenú len splnením úlohy, alebo iným zánikom povinnosti úlohu splniť. Ukončenie jazdy nie je upravené ani iným interným aktom, s ktorým obsahom by bol sťažovateľ riadne oboznámený zo strany žalovaného.
- keďže žalovaný sám stanovil úlohu s termínom, ktorý neumožňuje jej odklad na neskôr alebo na iný deň (úloha bola termínovaná na 09.09.2014, pre zabezpečenie občerstvenia), a keďže žalovaný schválil sťažovateľovi použitie vozidla na túto úlohu, nemohol sa sťažovateľ dopustiť porušenia služobnej disciplíny, keď úlohu plnil v čase 14.15 hod. do 18.30 hod., pretože postupoval podľa rozkazu svojho nadriadeného.
- nariadenie MV SR výslovne pripúšťa použitie vozidla na súkromné účely podľa čl. 15 (3), preto výklad použitia Hyundai i30 sťažovateľom po pracovnej dobe (14.15h-18.30h) bez súhlasu nadriadeného, ako porušenie pracovnej disciplíny je mimo účelu a zmyslu nariadenia MV SR.
- preskúmané rozhodnutie neobsahuje normatívny výrok v zmysle zákona o štátnej službe, ktorým by uložil sťažovateľovi disciplinárne opatrenie, ale namiesto toho text, ktorým rozhodol o tom, že vo výrokovej časti mení slová. Z dôvodu nedostatku zákonných náležitostí podľa § 241 zákona o štátnej službe považuje rozhodnutie žalovaného za neplatné a nezákonné.
- v zmysle služobného pomeru sťažovateľa, ktorého obsah je daný pozíciou "starší referent špecialista odboru počítačovej kriminality", ako i stupňom hodnosti major, nie je jeho nadriadený, ktorým je riaditeľ úradu kriminálnej polície, oprávnený uložiť sťažovateľovi úlohu, ktorej povaha zjavne vybočuje z rozsahu náplne práce (služobného pomeru) danej pozíciou a hodnosťou sťažovateľa.

7. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby kasačný súd rozhodol, napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

B)

8. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že s právnym názorom sťažovateľa nesúhlasí a zastáva právny názor, že sťažovateľ v kasačnej sťažnosti neuvádza žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by boli dôvodom na zrušenie. Žalovaný poukázal na svoje písomné vyjadrenie, ktorého sa v plnom rozsahu pridržiava. Navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu SR

9. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 18. júla 2018 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

Podľa § 1 zákona o štátnej službe, tento zákon upravuje štátnu službu príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície.

Podľa § 47 zákona o štátnej službe, služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prisahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

Podľa § 48 ods. 3 písm. a/ zákona o štátnej službe, policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený.

Podľa § 52 ods. 1 zákona o štátnej službe, disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinností policajta, pokiaľ nie je trestným činom alebo priestupkom.

Podľa § 53 ods. 1 písm. b/ zákona o štátnej službe, disciplinárnym opatrením je zníženie služobného platu až o 15% na dobu najviac 3 mesiacov.

Podľa § 55 ods. 1 zákona o štátnej službe, za disciplinárne previnenie možno uložiť len jedno z disciplinárných opatrení uvedených v § 53 ods. 1 písm. a/ až c/.

Podľa § 56 ods. 1, 2 zákona o štátnej službe, pred uložením disciplinárneho opatrenia musí byť vždy objektívne zistený skutočný stav. Policajtovi musí byť pred uložením disciplinárneho opatrenia daná možnosť vyjadriť sa k veci, navrhnuť dôkazy a obhajovať sa. Pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia sa prihliada na povahu protiprávneho konania, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, jeho následky, mieru zavinenia a na doterajší postoj policajta k plneniu služobných povinností.

Podľa § 233 ods. 1, 2 zákona o štátnej službe, oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci, na tento účel je povinný obstarat' si na rozhodnutie potrebné podklady. Oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

Podľa § 238 ods. 1, 2, 3, 4 zákona o štátnej službe, za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými

možno zistiť a objasniť skutočný stav vecí a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadka. Účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy. Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa § 241 ods. 1,2,3 zákona o štátnej službe, rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu vecí a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie policajta. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnosti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením. Ak totožnosť príslušníka Slovenskej informačnej služby alebo toho, kto rozhodnutie vydal, má zostať utajená, v rozhodnutí sa jeho meno a priezvisko neuvádza; táto osoba sa v rozhodnutí označí iným vhodným spôsobom. Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovení právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté. Ak sa v rozhodnutí ukladá povinnosť na plnenie, ustanoví sa pre ňu rozsah plnenia a lehota. V odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval.

Podľa čl. 15 ods. 8 písm. a/ nariadenia MV SR, každá jazda vozidla pred jej začatím sa schvaľuje alebo nariaďuje. Jazdu schvaľuje alebo nariaďuje podpisom v knihe prevádzky a za jej oprávnenosť a účelnosť zodpovedá v pôsobnosti organizácie štatutárny orgán prevádzkovateľa vozidla, nadriadený alebo ním poverený zamestnanec.

10. Sťažovateľ namieta, že správny súd nesprávne právne posúdil preskúmanú vec, t. j. meritum sporu (kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.). V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na to, že s týmto kasačným dôvodom zákonodarca spája právnu situáciu, kedy správny súd na správne a zákonným spôsobom zistený skutkový stav (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.) bez väd zaťažujúcich jeho rozhodovanie (písmena a/ až f/) nesprávne aplikuje objektívne právo v merite veci bez možnosti opory v doterajšej ustálenej rozhodovacej praxi kasačného súdu.

11. Nesprávnosť aplikácie objektívneho práva správnym súdom je zapríčinená chybným výberom normy hmotného práva alebo procesného práva, ktorá vo svojej hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom konkrétne spočíva v tom, že odvolací súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

12. V súvislosti s uvedeným kasačným súdom musí zdôrazniť, že v aplikačnom postupe krajského súdu pri rozhodovaní o merite sporu nezistil pochybenie v otázke právneho posúdenia v merite veci odôvodňujúce potrebu zmeny či zrušenia napadnutého rozsudku krajského súdu. V tejto súvislosti sťažovateľ na prvom mieste namieta, že súd ako aj žalovaný nesprávne právne posúdil „ukončenie jazdy“ ako zánik oprávnenia na použitie vozidla v súvislosti s uloženou úlohou. Túto námietku súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

13. Kasačný súd dáva do pozornosti, že policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený, v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor, dodržiavať služobnú disciplínu (§ 48 ods. 3 písm. a/, g/ a h/ predmetného zákona). Z obsahu služobnej prísahy policajta zakotvenej v ustanovení § 17 ods. 1 zákona o štátnej službe vyplýva, že policajt má byť čestným, statočným a disciplinovaným, a svoje sily a schopnosti vynaloží na ochranu práv občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj s nasadením

vlastného života; riadi sa ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Zákonná úprava služobného pomeru príslušníkov Policajného zboru poskytuje príslušníkom v služobnom pomere nižšiu mieru ochrany než je to u zamestnancov v pracovnom pomere, resp. kladie na príslušníkov Policajného zboru vyššie nároky a požiadavky na čestnosť a rešpektovanie zákona.

14. Kasačný súd po oboznámení sa s pripojeným súdnym a administratívnym spisom musí konštatovať, že v predmetnej veci nebolo možné postupovať inak, ako súhlasiť so závermi prijatými krajským súdom v napadnutom rozhodnutí, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom, nakoľko krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery s ktorými sa kasačný súd v celom rozsahu stotožňuje. Zo spisu krajského súdu a z pripojeného administratívneho spisu žalovaného kasačný súd zistil, že dňa 08.09.2014 bolo sťažovateľovi bezprostredným nadriadeným schválená jazda so služobným vozidlom Hyundai na plnenie služobných úloh okrem iného aj na zabezpečenie občerstvenia pre účastníkov prezentácie konajúcej sa nasledujúci deň. Počas plnenia služobných úloh s uvedeným vozidlom bola sťažovateľovi uložená ešte úloha zabezpečiť údržbu služobného vozidla Škoda. K tomu bola bezprostredným nadriadeným schválená 08.09.2014 jazda o 12,00 hod. Služobné vozidlo Hyundai sťažovateľ opätovne používal v čase od 14,15 hod. teda po ukončení jazdy s vozidlom Škoda, do 18,30 hod., kedy ukončil jazdu aj administratívno-evidenčným úkonom - vypísanie príslušných údajov o ukončení jazdy v knihe prevádzky vozidla Hyundai.

15. Z čl. 15 ods. 8 písm. a/ nariadenia MV SR jednoznačne vyplýva, že každá jazda vozidla pred jej začatím sa schvaľuje alebo nariaďuje a to podpisom v knihe prevádzky, pričom za jej oprávnenosť a účelnosť zodpovedá v pôsobnosti organizácie štatutárny orgán prevádzkovateľa vozidla, nadriadený alebo ním poverený zamestnanec. Sťažovateľ, ako jeden z držiteľov oprávnenia na vedenie služobného motorového vozidla, musí absolvovať každé dva roky školenie ohľadom interných predpisov a až po úspešnom preskúšaní sa stáva držiteľom preukazu, čo preukazuje skutočnosť, že o interných predpisoch mal sťažovateľ vedomosť. Kasačný súd má vzhľadom na vyššie uvedené za to, že najneskôr o 12,00 hod., teda momentom začatia jazdy služobným vozidlom Škoda, sa skončila jazda so služobným vozidlom Hyundai a preto jeho akékoľvek ďalšie používanie bolo v zmysle čl. 15 ods. 8 nariadenia MV SR podmienené písomným schválením alebo nariadením novej jazdy. Vypísanie údajov v knihe prevádzky o ukončení jazdy predstavuje len sprievodný administratívno-evidenčný úkon ukončenia jazdy so služobným cestným vozidlom, nakoľko samotné ukončenie jazdy nie je týmto úkonom podmienené. Súbežne používanie dvoch služobných cestných vozidiel je už zo svojej podstaty fyzicky nemožné. Nebolo možné postupovať inak ako súhlasiť s názorom krajského súdu, ktorý sa stotožnil so žalovaným, že zo strany sťažovateľa došlo k porušeniu čl. 15 ods. 1, 8 nariadenia MV SR v spojení s § 48 ods. 3 písm. a) zákona o štátnej službe tým, že v čase medzi 14,15 a 18,30 hod. jazdil so služobným motorovým vozidlom Hyundai, čo sťažovateľ ani nepopieral, avšak napriek tomu, že mu jazda nebola schválená a nariadená príslušnou oprávnenou osobou.

16. Kasačný súd zdôrazňuje, že sťažovateľ nevyvrátil žiadnym hodnoverným spôsobom skutočnosti a skutkový stav, ktorý bol zistený žalovaným a s ktorým sa stotožnil aj krajský súd, a preto za takýchto skutkových okolností preskúmané rozhodnutie žalovaného je i podľa názoru kasačného súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu veci. Preto, ak krajský súd dospel k záveru, že skutkový stav veci bol v správnom konaní spoľahlivo zistený a postup ako aj rozhodnutie žalovaného považoval za vydané v súlade so zákonom, bolo potrebné rozhodnutie súdu, ktorým zamietol žalobu sťažovateľa, považovať za správne.

17. V ďalšom považuje súd za nevyhnutné uviesť, že zákonodarca v § 241 <. zákona o štátnej službe ustanovuje náležitosti rozhodnutia. V odseku 2 predmetného zákona je ustanovené, že „výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovení právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté. Ak sa v rozhodnutí ukladá povinnosť na plnenie, ustanoví sa pre ňu rozsah plnenia a lehota.“ Pokiaľ ide o výrok preskúmaného rozhodnutia, tento je podľa názoru kasačného súdu v súlade s požiadavkami kladenými na výrokovú časť rozhodnutia vyplývajúcu z ustanovenia § 241 ods. 2 <. zákona o štátnej službe. Podľa

kasačného súdu, pokiaľ aj zákonodarca výslovne v právnej norme neuvádza, že súčasťou výroku o uloženie disciplinárneho opatrenia je uvedenie skutku, na základe ktorého sa účastníkovi disciplinárne opatrenie ukladá, je povinnosťou správneho orgánu uviesť skutok, ktorým sa účastník dopustil disciplinárneho previnenia, za ktorý sa mu ukladá disciplinárne opatrenie. Takáto povinnosť správneho orgánu vyplýva z obsahu uvedenej právnej normy, keď zákonodarca v nej uvádza, že výrok obsahuje rozhodnutie o veci. V disciplinárnom konaní je predmetom konania posudzovanie disciplinárneho previnenia účastníka, ktorý sa ho dopustil na základe konania resp. nečinnosťou a v prípade preukázania, že účastník sa dopustil disciplinárneho previnenia skutkom kladeným mu za vinu, správny orgán mu za takéto previnenie ukladá disciplinárne opatrenie, ktorá skutočnosť sa musí premietnuť aj do výroku rozhodnutia, ktorým správny orgán rozhoduje o veci samej.

18. Konanie o disciplinárnom previnení a ukladanie sankcie zaň, vychádza zo zásad trestnoprávnej úpravy, v zmysle ktorej bez ohľadu na to, či ide o trestnú zodpovednosť podľa trestného práva, administratívne trestanie alebo disciplinárne trestanie, obvinený z porušenia právnej povinnosti má vždy právo vedieť, za ktorý skutok sa mu sankcia za porušenie právnej povinnosti ukladá, a preto vo výroku rozhodnutia, ktorým sa mu ukladá sankcia za porušenie právnej povinnosti, by mal byť skutok uvedený určitým spôsobom tak, aby nemohol byť zameniteľný s iným skutkom. Vzhľadom na uvedené kasačný súd v danej veci dospel k záveru, že disciplinárny rozkaz, ktorým bolo sťažovateľovi uložené podľa § 53 ods. 1 písm. b/ <. disciplinárne opatrenie podľa názoru súdu spĺňa obsahové náležitosti rozhodnutia vymedzené v ustanovení § 241 ods. 1 <., <. a 3 zákona o štátnej službe. Vychádza zo skutočného stavu veci, obsahuje výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. Je v ňom uvedené, kto ho vydal, dátum vydania a označenie sťažovateľa. Je preto nedôvodná námietka sťažovateľa vo vzťahu k nesprávnosti výroku preskúmaného rozhodnutia.

19. Námietky týkajúce sa použitia vozidla na služobné účely sú bezpredmetné, nakoľko žalovaným bolo prvoinštančné rozhodnutie zmenené tak, že za porušenie čl. 15 ods. 1 nariadenia MV SR sťažovateľovi disciplinárne opatrenie nebolo uložené. Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa uloženia úloh sťažovateľovi zo strany nadriadeného, ktoré zjavne vybočujú z rozsahu náplne práce, súd poznamenáva, že ide o nové skutočnosti, ktoré sťažovateľ nenamietal pred krajským súdom, a na ktoré v zmysle § 441 S.s.p. kasačný súd neprihliada nakoľko sú neprípustné. Kasačná sťažnosť je mimoriadnym opravným prostriedkom a pre rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozsudku a teda skutkovým podkladom pre rozhodnutie sú iba tie skutočnosti a dôkazy, ktoré účastníci konania uviedli v konaní pre krajským súdom.

20. Vo svetle uvedeného, námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako neopodstatnené, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Kasačný súd má za to, že krajský súd dospel k správnym a nepochybným záverom o zákonnosti preskúmaného rozhodnutia žalovaného a preto bolo potrebné rozhodnutie krajského súdu považovať za správne. Z uvedeného dôvodu kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 S.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

21. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.). Žalovanému ich nepriznal v zmysle § 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.

22. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyseľne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.